

[Socialministeren.]

enighed, som er opnået. Jeg synes, det er værd at fremhæve, at udvalget ud over de administrative ændringer, som er en følge af den fælles henvendelse fra kommuner og amtskommuner, som flere gange har været omtalt her i dag, på flere punkter har nået enighed om forenklede regler om registrering af de unge ved 16 års alderen, mere rimelige regler om befordringsgodtgørelser og forskellige andre ting.

Der har under debatten i dag ikke været stillet mange spørgsmål direkte til mig. I anledning af det spørgsmål, som hr. Kofoed drog frem om byrdefordelingen, skal jeg gerne bekræfte, at det er regeringens ønske, at den stigning i den amtskommunale beskatning, der vil blive en følge af, at sygesikringen skal finansieres over de amtskommunale skatter, ikke skal føre til en yderligere spredning i de amtskommunale beskatningsniveauer. Det beløb, der også af andre ordførere blev omtalt som det, staten vil få i mindre udgift, skal man have i tankerne, når man i de kommende år skal gå videre med byrdefordelingsspørgsmålene.

Af andre mere direkte spørgsmål til mig skulle jeg måske lige nævne, at fru Hanne Reintoft stillede mig et enkelt spørgsmål, som jeg ikke helt forstod. Det var noget med de 16—18-åriges problemer, der ikke var blevet klaret helt. Jeg vil blot, for at der ikke skal være nogen uklarhed, understrege, at sygesikringen fremtidig skal betales over skattebilletten, og det vil med det personfradrag, man har her, betyde, at den unge, som ingen indtægter har eller ikke har indtægter, der ligger over fradragets størrelse, ikke vil komme til at bidrage til sygesikringen.

Fru Hanne Reintoft stillede mig også et spørgsmål om rådighedsbeløbet og fremsatte den påstand, som imidlertid ikke er blevet dokumenteret, at kommunerne ofte ikke oplyste folk om, at de havde mulighed for at få hjælp. Det fremgår — det er refereret her i betænkningen — at kommunerne af rådighedsbeløbet som et personligt tillæg til pensionister, hvis forhold er ganske særlig vanskelige, kan yde hjælp f. eks. til anskaffelse af proteser. Jeg afviser ikke den mulighed, at vi senere får den løsning, at tilskud til proteser skal med ind under sygesikringen;

men jeg synes ikke, at man i anledning af disse bemærkninger i betænkningen, som er ganske refererende om, hvordan den faktiske ordning er, med nogen ret kan udlede, at kommunerne ikke er opmærksomme på det eller ikke skulle være villige til at anvende de regler, der gælder. Jeg tror ikke, der her er fremført noget, der i særlig grad skulle føre til, at det skulle indskræpes over for kommunerne. Mit indtryk er, at mange ældre henvender sig, og hvis forholdene tilsiger det, får de også den hjælp, de har brug for. Det vil man også kunne se af de beløb, der anvendes på dette område.

Må jeg i anledning af fru Clara Muncks sidste bemærkninger her have lov at sige, at jeg synes, der bliver draget meget vidtgående principielle slutninger, som jeg ikke helt synes, der er basis for i det, der faktisk er sket. Man får nærmest, når man hører dette indlæg, et indtryk af, at nu vil flertallet og regeringen berøve folk nogle rettigheder, de har i dag. Sådan er forholdet ikke. Lovforslaget indeholdt, hvad jeg ved første behandling sagde jeg gerne havde set gennemført, en mulighed for, at flere, hvis de ønskede det, kunne vælge den såkaldte B-ordning. Men det er ikke sådan, at der er nogle, hvis stilling bliver anderledes, end den er i dag, og derfor synes jeg ikke, at henvisningen til, at man nok kan betro mennesker at være medlemmer af forskellige råd og nævn osv., men ikke selv at vælge, hvilken læge de vil have, er rigtig relevant.

Det kan heller ikke være helt rimeligt at sige, at nu skal der nedsættes et udvalg, men at dette ikke giver nogen reel baggrund for at lade denne lovændring falde. Jo, det kan det godt, for dette udvalg skal jo netop have den opgave at undersøge, under hvilke former den på indtægtsforhold baserede opdeling af de sikrede i to grupper inden for loven om den offentlige sygesikring vil kunne ophæves, og hvilke konsekvenser en sådan ophævelse vil medføre.

Jeg så gerne, som jeg også nævnte ved første behandling, at vi, inden man en dag skal til at ændre på de principper om den deling, vi kender i dag, havde haft erfaringer for, hvordan dette var blevet udnyttet af befolkningen, hvor stor en interesse der var for det. På den anden side må jeg erkende, at med det udvalgsarbejde, der nu skal